

Poukázky v hmotné nouzi

V minulosti

1. 12. 2012 - 30. 11. 2017

Způsob výplaty příspěvku na živobytí **MOHL** Úřad práce určit tak, že **nejméně 35 % a nejvíše 65 %** přiznané dávky bude poskytnuto využitím poukázky opravňující k nákupu zboží ve stanovené hodnotě (§ 43 odst. 5 písm. a))

Nyní

1. 12. 2017 - dosud

Od prosince 2017 je stanovena **POVINNOST** Úřadu práce určit takto dávku (35 - 65 % v poukázkách) všem osobám v hmotné nouzi déle než 6 měsíců bez ohledu na to, jestli příjemce je nebo není schopen s penězi hospodařit a využít je k účelu, ke kterému je dávka určena. Dochází tím k plošnému podezírání každého, kdo je chudý moc dlouho (6 měsíců), z toho, že by peníze zneužil.

Do budoucna

návrhy ST 89 a 99

Dva nové poslanecké návrhy mají za cíl tuto tvrdou úpravu zmírnit. Žádný však nenapravuje podezření, že problém zneužívání je v délce chudoby. Jeden ("vládní") návrh odstraňuje jen potíže institucí, kde je problém stravenky "utratit", případně problém obcí, které jsou opatrovníky, a problém ÚP s distribucí stravenek i při malých částkách. Druhý ("opoziční") návrh zase řeší jen problém zdravotního stavu, a to ještě jen v případech těžšího poškození zdraví, plus stáří (nad 68 let).

Co je na tom špatně

Ani jeden návrh neodstraňuje neopodstatněný předpoklad, že osoby s lehčím postižením nebo dokonce "jen" rodiče malých dětí, osoby pečující o své blízké s lehčím postižením nebo lidé nad 50 let, kteří mají problém sehnat si práci do 6 měsíců, nemusí být zneužíváci dávek v penězích jen proto, že stav jejich chudoby trvá déle než půl roku.

Přitom hlavním smyslem dávky v hmotné nouzi je zajištění základních potřeb.

„Každý, kdo je v hmotné nouzi, má právo na takovou pomoc, která je nezbytná pro zajištění základních životních podmínek.“
Listina základních práv a svobod, čl. 30 odst. 2

„Tento zákon stanoví životní minimum jako minimální hranici peněžních příjmů (dále jen "příjem") fyzických osob (dále jen "osoba") k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb.“

Zákon č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, § 1 odst. 2